Gozo (barca maltesa)

Autor:
Data de publicació: 29-01-2017

A partir de 1282 Malta passa a formar part de la Corona Catalana A l'inici del període el predomini de comerciants estrangers en l'economia d'Itàlia i de Sicília meridional era molt pronunciat. Els catalans van anar formant també un grup important de comerç, mentre que els banquers genovesos facilitaven tot el crèdit que pogués necessitar la corona aragonesa. Després de la unificació dels Regne de Castella i Aragó i l'expansió mediterrània d'aquests entre 1500 i 1510, que va suposar la conquesta de Trípoli, Sfax, Melilla i Orà, la importància de Malta a la Corona de Nàpols va continuar ja que va seguir sent tributaria

Després de l'expulsió dels musulmans el 1248 la llengua àrab i la siciliana van conviure i Malta va dependre de diversos senyors. A partir de 1373 Malta disposa d'una assemblea (Universitá) pròpia que dicta les seves normes i guardava, almenys aparentment, la seva independència respecte als senyors, si bé estava composta per lletrats, clergues i terratinents. Regulaven el comerç i impartien justícia, i formaren també un grup de soldats encarregats de la defensa de les ciutats. En realitat el model no distava molt del feudalisme europeu.

Malta mantenia la seva posició estratègica pel que fa a normands, Sicília i els àrabs. Les relacions comercials eren fluides. Era a la ruta que partia de Catalunya cap a l'est de la Mediterrània, i entre Gènova i el Nord d'Àfrica (en concret els ports de Tunísia i Algèria). Durant aquest temps la producció de cotó va ser important, i va esdevenir una de les principals exportacions.

El cristianisme va ser reintroduït a les illes en 1127 amb Roger II. Es va estendre ràpidament, encara que no va comptar amb bisbe propi fins al 1366, quan s'establren els primers ordes religiosos, com els franciscan en 1372i els benedictins. A aquest establiment va ajudar la història de la presència de Sant Pau en l'antiguitat.

A partir de 1282 Malta passa a formar part de la Corona Catalana A l'inici del període el predomini de comerciants estrangers en l'economia d'Itàlia i de Sicília meridional era molt pronunciat. Els catalans van anar formant també un grup important de comerç, mentre que els banquers genovesos facilitaven tot el crèdit que pogués necessitar la corona aragonesa. Després de la unificació dels Regne de Castella i Aragó i l'expansió mediterrània d'aquests entre 1500 i 1510, que va suposar la conquesta de Trípoli, Sfax, Melilla i Orà, la importància de Malta a la Corona de Nàpols va ser molt menor.

En 1530, les illes van ser cedides per Carles I d'Espanya a l'Orde de Sant Joan de Jerusalem que havien estat expulsats de Rodes per l'Imperi Otomà a 1522 a perpetuïtat, a canvi del pagament simbòlic d'un falcó cada any. Aquest orde monàstic militant, coneguda des de llavors com l'Orde de Malta, fou assetjada pels turcs otomans el 1565, després que reforcessin les fortificacions, especialment a la nova ciutat de La Valletta, anomenada així per Jean Parisot de la Valette, el seu constructor.

De Napoleó als nostres dies[modifica | modifica el codi]

Capitulació de 1798.

El seu domini va acabar quan Napoleó va conquistar les illes en 1798. L'ocupació pels francesos, a part que va durar només dos anys (totalment bloquejats per Nelson), va ser impopular per la seva negativa actitud cap a la religió. Els maltesos es van rebel·lar contra ells, i els francesos es veieren forçats a retirar-se rere les fortificacions. El Regne de la Gran Bretanya, juntament amb el Regne de les Dues Sicílies, va enviar municions i ajuda. Els britànics també van enviar la seva flota, que va imposar un bloqueig a les illes. Les aïllades forces franceses, sota el general Claude-Henri Belgrande de Vaubois es rendiren el 1800 i els britànics van prendre el control de les illes. Malta va esdevenir un protectorat i fou presentada per diversos líders maltesos a Sir Alexander Ball.

El 1814, com a part del Tractat de París, Malta va passar a ser oficialment part de l'Imperi Britànic. Per la seva situació estratègica al mig de la Mediterrània, a mig camí entre l'estret i la base britànica de Gibraltar a l'oest i el Canal de Suez i l'Egipte britànic a l'est, va passar a ser usada com a port d'escala cap a l'Índia britànica i fou quarter general de la flota fins a mitjans de la dècada del 1930. Malta va exercir un paper important durant la Segona Guerra Mundial, atès que la seva posició també es trobava a mig camí entre la Itàlia feixista i el seu camp de batalla a Líbia i Àfrica del Nord, per la qual cosa fou una espina en les línies d'aprovisionament de l'Eix, i fou bombardejada i durament assetjada. El coratge del seu poble va portar al lliurament de la Creu de Sant Jordi, que avui pot ser vista en la bandera del país.

La independència de Malta va ser concedida el 21 de setembre de 1964. Segons la Constitució de 1964, Malta manté com a sobirana Elisabet II del Regne Unit, i un governador general exerceix l'autoritat executiva en el seu nom. Però el 13 de desembre de 1974, Malta es va transformar en una república dins de la Commonwealth, amb un President com a cap d'estat. Tot i que Malta era enterament independent des de 1964, els serveis britànics van romandre al país i van mantenir un control total sobre els ports, aeroports, correus, ràdio i televisió fins al 31 de març de 1979, quan les últimes tropes britàniques van abandonar l'illa després que el govern britànic refusés pagar la taxa que pretenia el govern maltès del moment (laborista) per permetre que les forces britàniques romanguessin al país. El primer ministre era, llavors, Dominic Mintoff. Malta es va trobar en aquell moment lliure de bases militars estrangeres per primera vegada en la història. Aquest esdeveniment és avui celebrat com el Dia de la Llibertat. Malta es va adherir a la Unió Europea l'1 de maig del 2004.